

Gazeta Urzędowa

PRENUMERATA.

Rocznie 30 Mk.
Półrocznie 15 „
Kwartalnie 7 50f.
Miesięcznie 2 50f.
Cena pojedyn. Nr. 1 25f.

S T A R O S T W A

Ostrołęckiego.

WYCHODZI DWA RAZY MIESIĘCZNIE.

CENA OGŁOSZEŃ

Za wiersz drobny pisma
(petit) po tekście
1 Mk

Redakcja i Administracja Dziennika w Urzędzie
Powiatowym.

Biuro Urzędu Powiatowego otwarte codziennie od 9 r.
do 12 w poł. z wyjątkiem, niedziel i świąt.

T R E Ś Ć N U M E R U :

397. Ogłoszenie Starosty w sprawie nominacji i rozpoczęcia urzędowania.	401. Ogłoszenie starostwa w sprawie zmiany godzin urzędowych.
398. Rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie poboru koni.	402. Rozporządzenie Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją o handlu wyrobami tytoniowymi.
399. Obwieszczenie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie dokonywania robót meljoracyjnych przez Państwowy Urząd Meljoracji rolnych na gruntach prywatnych.	403. Rejestracja chorób zakaźnych.
400. Rozporządzenie w sprawie oddania map po tałych po okupantach.	404. Listy gończe.
	405. Ogłoszenie o zgubionych patentach.

Dział urzędowy.

397.

OGŁOSZENIE.

Niniejszem podaję do wiadomości, że rozporządzeniem pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 listopada 1919 r. Nr. A. P. 7759/2 zamianowany zostałem Starostą na powiat Ostrołęcki i rozpocząłem z dniem dziesiątym urzędowanie.

Zwracam się zatem do ludności powierzonego mi powiatu z apelem o poparcie mnie w urzędowaniu, dalej dawanie posłuchu dla rozporządzeń i zarządzeń wydanych w interesie powiatu i Państwa.

Ostrołęka, dnia 10-go listopada 1919 r.

Starosta

pow. Ostrołęckiego

(—) Winiarski

398.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie poboru koni.

Na mocy ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych z 11-go kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. PP. Nr. 32, poz. 264) i rozporządzenia Wykonawczego z dnia 29 kwietnia 1919 r. („Monitor Polski“ Nr. 98 z 2-go maja 1919 r.), oraz w nawiązaniu do rozporządzenia Wykonawczego z 1-go maja 1919 r. („Monitor Polski“ Nr. 100 z 6-go maja 1919 r.) zarządza się,

pobór koni.

Art. 1.

ROZDZIAŁ ZAPOTRZEBOWANIA.

Rozdziału zapotrzebowanej przez armję ilości koni na poszczególne powiaty dokonywa Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojsko-

wych; podziału wyznaczonego na powiat kontyngensu koni pomiędzy gminy dokonywa powiatowa komisja poboru koni po wysłuchaniu przedstawicieli reprezentacji powiatowej (§ VI. B. 3.).

Art. 2.

ZWOLNIENIE OD POBORU.

Poborowi nie podlegają:

- 1) Konie w wieku poniżej lat 4-ch i powyżej lat 12-tu.
- 2) Konie ze stadnin państwowych (depot i stacje ogierów).
- 3) Konie należące do władz państwowych i samorządowych, według etatów, zatwierdzonych przez odnośne Ministerstwa, względnie przez władze, w myśl postanowień organizacyjnych do tego powołane.
- 4) Konie prywatne, potrzebne do przewożenia poczty, według etatu, zatwierdzonego przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów.
- 5) Konie, potrzebne do celów policyjnych i sanitarnych, oraz dla straży ogniowych, według etatów, zatwierdzonych w sposób, jak pod 3).
- 6) Konie, należące do instytucji i zakładów użyteczności publicznej posiadającej zaświadczenia Ministerstwa Rolnictwa i D. P. o potrzebie posiadania pewnej ilości koni.
- 7) Konie należące do ambasad i konsulatów, oraz przeznaczone do osobistego użytku tych osób, którym, według prawa międzynarodowego, służy prawo zakrajowości.
- 8) Konie potrzebne duszpasterzom, lekarzom lekarzom weterynaryjnym w związku z wykonywaniem ich zawodu na wsi, nie więcej jednak, jak po 2 konie na parafię, względnie lekarza lub lekarza weterynaryji.
- 9) Konie, stale pracujące w kopalniach, tak w głębi kopalni, jak i na powierzchni.
- 10) Konie używane stale do będących w ruchu kolejek, służących do publicznego użytku.

11) Ogiery i klacze, posiadające licencję (aż do czasu przeprowadzenia licencji w całym kraju przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych ważne są wszelkie licencje, względnie rejestracje, z czasu od 1-go lipca 1917 r., uznane przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych).

12) Konie, utrzymywane wyłącznie i stale do wyścigów, co stwierdzone być winno przez Towarzystwa Wyścigów konnych, względnie w inny sposób, nie ulegający wątpliwości.

Art. 3.

Z WOLNIENIE od DOSTAWY na plac POBORU.

Konie, wyszczególnione w art. pod 2) 7) 9) 10) 11) i 12), jak i konie poniżej lat 3-ch, są bezwarunkowo zwolnione od przyprowadzenia na plac poboru; natomiast konie, wyszczególnione pod 3) 4) 5) 6) i 8) tylko wtedy, jeżeli dana instytucja, względnie osoba, nie posiada więcej koni, aniżeli ilość etatowa; do etatu nie wlicza się koni poniżej lat 4-ch.

Posiadacze koni, zwolnionych od dostawy na plac poboru, mają przed Komisją Poborową wykazać się dokumentem, stwierdzającym tytuł zwolnienia; od obowiązku tego uwolnieni są posiadacze koni poniżej lat trzech, co jednak wójt, burmistrz musi przy komisji stwierdzić.

Jeżeli instytucje (osoby) te posiadały by większą ilość koni, aniżeli etatowa, w takim razie winny przyprowadzić na plac poboru wszystkie posiadane konie.

Konie chore, jak również klacze wysoko-żrebne i ze źrebiętami w wieku do 3-ch miesięcy, są wolne od przyprowadzenia na plac poboru, jeżeli przyprowadzenie byłoby z oczywistą szkodą dla ich stanu zdrowia, co winno być stwierdzone przez lekarza weterynaryji, lub przez wójta i miejscowy organ państwowej policji.

Konie, chore na chorobę zakaźną lub o nią podejrzaną, co powinno być stwierdzone przez lekarza weterynaryji, a w razie przeszkody po jego stronie przez wójta lub miejscowy or-

gan państwowej policji, są od dostawy na plac poboru wykluczone.

Art. 4.

MIEJSCE I TERMIN POBORU.

Miejsce i termin poboru koni podane będą do ogólnej wiadomości przez administracyjne władze państwowe.

Plany poboru koni, odpowiednio do rozkazów Min. Spraw Wojskowych, sporządzają Wojskowe Okręgi Generalne w porozumieniu z miejscowymi przedstawicielami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, oraz z delegatami Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Miejscami poborem są w zasadzie miasta powiatowe, przyczem jednak baczyć należy, aby odległość miejsc poboru od gmin, dla których je ustanowiono, nie przekraczała 25 wiorst (kilometrów).

Obowiązek dostawy ciąży na właścicielach koni, oraz na posiadaczach, względnie na zawiadowcy stajni.

Jeżeli konia nie przyprowadzono na miejsce poboru, przewodniczący Komisji Poborowej zarządzi dostawę jego do następnego miejsca poboru bez względu na odległość.

Na miejsce poboru konie mają być ustawione wedle gmin konie każdego właściciela. Konie przyprowadzić należy z uździenicami i postronkami, podkute w sposób w danej miejscowości praktykowany. Dostawiający obowiązany jest do przeprowadzenia koni przed komisją poborową sam, lub przez swą służbę a wrazie pobrania konia odprowadzić go w ten sam sposób do miejsca zbornego.

Art. 5.

OBOWIĄZKI GMINY.

Do obowiązków gminy, prócz ogłaszania przez nie zarządzeń, połączonych z poborem koni, należy:

1) Wójt (zastępca), względnie burmistrz (naczelnik miejskiej policji komunalnej), obowiązany jest przy pomocy miejscowych organów policyjnych dopilnować, aby wszystkie konie, obowiązane do stawiennictwa, zostały w terminie dostawione na plac poboru.

2) Wójt (burmistrz), względnie jego zastępca obowiązany jest w dniu poboru przybyć na plac poboru ze spisem wszystkich koni, znajdujących się w jego gminie, dać wyjaśnienie co do koni brakujących oraz wszystkich koni, w myśl postanowień art. 3 i 4 uwolnionych od przyprowadzenia na plac poboru.

3) Wójt (burmistrz) stwierdza tożsamość dostawionych koni z końmi w spisie wymienionymi; jeśli sam nie zna wszystkich koni, winien z sobą przyprowadzić w tym celu potrzebnych mężów zaufania.

4) Gdyby koń musiał być doprowadzony do dalszego miejsca poboru (art. 2 ust. 5), w takim razie wójt może w zastępstwie swoim wysłać wraz z posiadaczem konia osobnego męża zaufania, wręczając mu odpowiednią legitymację.

5) Wszystkie gminy powiatu obowiązane są dostarczyć potrzebną ilość paszy na tymczasowe wyżywienie pobranych koni, a to według rozdziału powiatowej władzy administracyjnej, Jako cena paszy na miejscu poboru obowiązuje cena, ustalona dla ogólnej przymusowej dostawy paszy. Jeżeli cena taka nie została ustanowiona, w takim razie oznacza ją Powiatowa Komisja świadczeń wojennych.

6) Gminy (miasta), w obrębie których znajdować się będą miejsca poboru, o winny przygotować: 1) lokal dla komisji poborowej, 2) odpowiednie miejsce poboru według wskazówek Powiatowych Władz Administracyjnych, 3) stajnie dla pobranych koni, 4) paleniska dla rozgrzewania żelaza dla znaczenia koni.

Aż do czasu unormowania należności kwaterunkowych, należność za stajnie i paleniska, o ile nie da się jej ustalić w drodze porozumienia, ustali powiatowa (miejska) komisja świadczeń wojennych. Należności te, jak również należność za paszę, prezes komisji remontowej wypłaci na ręce przewodniczącego komisji poboru koni dla wypłaty, komu należy.

Art. 6.

KOMISJE POBORU KONI.

A. Skład

Komisje poboru koni składają się z następujących członków:

1) Przewodniczącym jest Powiatowy Komisarz Rządowy, względnie Starosta; w miastach o własnym statucie prezydent miasta (zastępca), względnie przez niego w tym celu wyznaczonym jeden z ławników, a w miastach: Warszawie, Łodzi i Lublinie Naczelnik Policji Komunalnej.

2) Przedstawiciele armji, mianowicie: Prezes komisji remontowej i wojskowy lekarz weterynaryjny.

3) Trzej delegaci reprezentacji powiatowej małej i wielkiej własności rolnej oraz przemysłu. Autonomiczna reprezentacja powiatowa może w tym celu wyznaczyć delegatów i nie ze swego grona; jeżeli reprezentacja powiatowa delegatów do komisji nie wybierze, przewodniczący Komisji Poboru Koni powołuje delegatów reprezentacji powiatowej, wybranych na zasadzie rozporządzenia o powiatowych komisjach świadczeń wojennych ("Monitor Polski", № 118, z 28 maja 1919 r.).

W miastach, wyszczególnionych w punkcie 1-szym, delegatów do Komisji Poboru Koni wybierają Rady Miejskie.

4) Trzej rzeczoznawcy.

Rzeczoznawców tych i odpowiednią ilość zastępców wyznacza reprezentacja powiatowa, a w miastach, wyszczególnionych w punkcie 1, Rada Miejska.

Rzeczoznawcy mogą być wyznaczani z poza łona reprezentacji powiatowej (Rady Miejskiej).

Na rzeczoznawców należy powoływać osoby nieposzlakowane, biegłe w swym zawodzie przede wszystkim z pomiędzy człuków związków i stowarzyszeń rolniczych, lub zajmujących się hodowlą koni.

5) Powiatowy lekarz weterynaryj, jako reprezentant Ministerstwa Rolnictwa i D. P.

Do ważności czynności komisji poborowych konieczną jest obecność przewodniczącego i prezesa komisji remontowej, względnie ich zastępców.

W razie nieobecności delegatów reprezentacji powiatowej (Rady Miejskiej) przewodniczący powołuje na ich miejsce osoby z pośród obecnych posiadaczy koni. W ten sam sposób odbywa się zastępstwo nieprzybyłych rzeczoz-

nawców, wszelako w razie nieprzybycia dwóch lub trzech rzeczoznawców, albo ich zastępców wyznaczonych przez powiatową reprezentację (Radę Miejską), prezesowi komisji remontowej służy prawo wstrzymania czynności szacunkowej (Art. 7 lit. B.)

B. ZAKRES DZIAŁANIA.

Zakres działania członków Komisji:

1) Przewodniczący kieruje całym tokiem poboru, o ile nie rozchodzi się o czynności wyłącznie wchodzące w zakres działania reprezentantów armji.

Pomiędzy innymi odbiera on przysięgę od rzeczoznawców, że czynności swe przy szacowaniu spełniać będą według swej najlepszej wiedzy i woli, nie powodując się w żadnym wypadku względami postronnymi. Z czynności tej spisuje się osobny protokół.

2) Przedstawiciele armji decydują, który z koni ma być pobrany.

3) Delegaci reprezentacji powiatowej (Rady Miejskiej) są mężami zaufania powiatu (miasta): jako tacy, służy radą innym członkom komisji w szczególności co do ilości koni, mających być pobranymi z poszczególnych gmin lub od pojedynczych właścicieli.

4) Rozstrzygnięcie wątpliwości, czy dany koń podlega zwolnieniu od poboru, należy do przewodniczącego Komisji Poboru Koni, prezesa Komisji Remontowej i delegatów reprezentacji powiatowej (Rady Miejskiej). W razie równego podziału głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Na żądanie jednak reprezentantów Armji, odnośny koń winien być dostawiony na plac poboru, oszacowany i obdzielony kartą pobrania (Art. VIII, ust. 3). Skargi na decyzje powzięte w myśl niniejszego ustępu, mogą być składane trybem, w art. 11, ustawy o świadczeniach wojennych z dnia 11 kwietnia 1919 r. wskazanym.

5) Zakres działania rzeczoznawców wyszczególniony jest w art. VII lit. B.

6) Powiatowy lekarz weterynaryj, jako reprezentant Ministerstwa Rolnictwa i D. P., jest rzeczoznawcą we wszystkich sprawach weterynaryjnych i hodowlanych, wytaniających się w trakcie komisji.

7] W wypadkach, w których członek komisji, lub jego rodzina są zainteresowani, członek ten winien się wstrzymać od głosowania.

8] Z całego toku Komisji Poboru Koni sporządza się protokół i protokół ten podpisują wszyscy członkowie Komisji.

C. Wynagrodzenie i odpowiedzialność członków komisji.

Cywilnym członkom Komisji Poboru Koni należy się wynagrodzenie i prawo użycia podwód według art. II i III rozporządzenia w sprawie Powiatowych Komisji świadczeń wojennych z 17 maja 1919 r. [„Monitor Polski“ № 118]; aż do uregulowania sprawy podwód dla osób wojskowych, wojskowi członkowie Komisji poboru koni i ich personel korzystają z tych samych praw, co i cywilni członkowie tych komisji.

W razie niedojścia do skutku poboru koni wskutek nieobecności członka komisji z jego winy, członek ten ponosi wszelkie koszty, związane z powołaniem komisji poborowej.

Wydanie orzeczenia należy do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych.

Art. 7.

WYNAGRODZENIE za KONIE.

A. Ceny.

Za konia typu kawaleryjskiego i artyleryjskiego I kategorii Mk. pol. 4. 500 wzgl. 8. 550 kor.;

Za konia typu kawaleryjskiego i artyleryjskiego II kategorii Mk. pol. 4. 050 wzgl. 7. 650 kor.;

Za konia typu kawaleryjskiego i artyleryjskiego III kategorii Mk. pol. 3. 600 wzgl. 6. 750 kor.;

Za konia typu taborowego I kategorii Mk. pol. 3. 600 wzgl. 6. 750 kor.;

Za konia typu taborowego II kategorii Mk. pol. 3. 150 wzgl. 5. 850 kor.;

Za konia typu taborowego III kategorii Mk. pol. 2. 700 wzgl. 4. 950 kor.;

Ceny powyższe obowiązują do dnia 31-go października 1919 r.

Jako konie taborowe uważa się konie do wysokości 150 cm. konie wyższe-za kawaleryjskie lub artyleryjskie, stosownie do ich budowy.

Za konie typu kawaleryjskiego i artyleryjskiego, specjalnie dobre, wysokokrwiste, dopłaca się 10° ustalonej ceny.

Ceny w markach polskich obowiązują dla b. okupacji niemieckiej na terytorjum b. Królestwa Kongresowego, a ceny w koronach [niezależnie od rządowego kursu przeliczenia, a odpowiednio do cen lokalnych koni] dla b. zaboru austriackiego i b. okupacji austriackiej na terytorjum b. Królestwa Kongresowego.

Za użyczenie i postronek, z którymi pobrany koń ma być oddany, nie należy się osobna zapłata.

B. OZNACZENIE CENY.

Rzeczoznawcy, po porozumieniu się z reprezentantem armji, oznaczają kategorie zapłaty. Jeżeli dwóch rzeczoznawców oświadczy za jedną i tą samą kategorią ceny, a trzeci rzeczoznawca za kategorią o jeden stopień wyższą lub niższą, w takim razie utrzymuje się kategoria zaproponowana zgodnie przez dwóch rzeczoznawców; jeżeli każdy z trzech rzeczoznawców oświadczy się za jedną z trzech kategorii, to utrzymuje się jako obowiązująca kategoria średnia; to samo ma miejsce, jeżeli dwóch rzeczoznawców oświadczy się za kategorią najwyższą, lub najniższą, a trzeci rzeczoznawca za najniższą, względnie najwyższą.

Przyznanie 10% dodatku za konie kawaleryjskie lub artyleryjskie specjalnie dobre, wysokokrwiste, następuje jedynie w razie, jednogłośnego oświadczenia się za tem wszystkich rzeczoznawców.

Przedstawiciel Armji nie głosuje, jednak służy mu prawo zrzeczenia się pobrania konia, którego według jego zdania, za wysoko zaklasyfikowano.

Oświadczenia rzeczoznawców co do kategorii poszczególnych koni (dodatku 10%) mają być wyrażone w ogólnym protokole Komisji Poboru Koni.

Art. 8.

POBRANIE KONI.

O ile zapotrzebowanie Armji na to zezwoli, część pobranych koni może być pozostawiona czasowo ich dotychczasowym posiadaczom.

Ilość koni, podlegających czasowemu pozostawieniu w poszczególnych powiatach, względnie gminach, ustalona zostanie trybem, podanym w art. I.

Właściciele lub posiadacze koni, czasowo u nich pozostawionych, otrzymują dla każdego konia kartę pobrania, same zaś konie oznaczone będą przez administrację wojskową piętnem pobrania.

Karta pobrania konia, oznaczona liczbą bieżącą rejestru komisji poboru koni, zawierać winna imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania posiadacza konia, opis, typ i kategorię konia, piętno pobrania, cenę oraz obowiązki, ciążące na posiadaczu.

Karty pobrania konia podpisuje przewodniczący komisji i prezes komisji remontowej.

Prezes komisji remontowej wręcza przewodniczącemu spis koni czasowo pobranych zawierający te same rubryki, co karty pobrania.

Karta pobrania obowiązuje przez 6 miesięcy licząc od dnia wystawienia, o ile późniejsze rozporządzenie inaczej nie postanowi.

Posiadacz konia, czasowo pozostawionego może go aż do czasu powołania używać w sposób normalny: używanie konia w sposób nadmierny, dla jego stanu zdrowia szkodliwy jak niemniej wszelkie rozmyślnie obniżanie wartości konia, podpada pod postanowienie art. X.

W razie padnięcia konia, czasowo pozostawionego, właściciel nie ma prawa do żadnego wynagrodzenia. O padnięciu należy zawiadomić państwowe władze administracyjne pierwszej instancji, względnie burmistrza, które po stwierdzeniu padnięcia przesyłają kartę pobrania Dow. Gen. Okręgu z zaznaczeniem na niej faktu i przyczyn padnięcia.

Koń obdzielony kartą pobrania, może być za wiadomością władzy, wskazanej w ust. 12 niniejszego artykułu, odstąpiony, jednak tylko

osobie, która używać go będzie w tym samym powiecie (mieście). Nowoużytkujący przejmuje na siebie wszystkie obowiązki swego poprzednika.

Powołanie konia w ciągu czasu ważności karty pobrania może nasąpić w każdej chwili. Powołanie zarządza Min. Spr. Wojsk. zawiadomienie właścicieli lub posiadaczy koni o powołaniu należy do państwowych władz administracyjnych pierwszej instancji, względnie Magistratów miast, wyszczególnionych w art. X p. 2 rozporządzenia wykonawczego z 1 maja 1919 r. do ustawy o rzeczowych świadczeniach u wojennych.

Do miejsca odbioru należy konia dostawić z uździenicą i postronkiem, podkutego w sposób, w danej okolicy praktykowany. Odbioru dokonywa komisja remontowa w obecności miejscowego powiatowego Komisarza Rządowego i 2-ch mężów zaufania, przez niego powołanych.

Komisji remontowej służy prawo odebrania konia, lub zwolnienia go od poboru. To samo prawo służy Komisji remontowej w razie stwierdzenia nadmiernego użycia konia, lub uszkodzenia jego — przyczem Powiatowy Komisarz Rządowy wdraża postępowanie karne, a w miarę zachodzących okoliczności natychmiast wydaje orzeczenie.

Pobranie lub zwolnienie konia stwierdza prezes komisji remontowej na karcie pobrania którą zwraca posiadaczowi konia.

W razie pobrania konia prezes komisji remontowej stwierdza na karcie pobrania wydania asygnaty kasowej (art. IX).

Komisja remontowa może w myśl artykułu V. p. 5, zażądać dostarczenia paszy na miejsce dostawy.

Art. 9.

ZAPŁATA.

Przewodniczący komisji poborowej zaraz po odebraniu konia wydaje jego posiadaczowi asygnatę kasową, płatną w miejscowej Powiatowej Kasie Skarbowej.

Asygnatę tę wystawia prezes komisji remontowej: podpisuje ją prezes komisji remontowej i przewodniczący komisji poboru koni; asygnata ta posiada pieczęć okrągłą komisji remontowej

i pieczęć okrągłą tego urzędu, którego kierownikiem jest przewodniczący komisji poboru koni.

Powiatowa Kasa Skarbowa wydaje pobierającemu bieżące poświadczenie według wzoru, ustalonego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

W razie pobrania konia czasowo pozostawionego, co do którego nasunęło się podejrzenie nadmiernego użycia, względnie rozmyślnego obniżenia wartości, asygnatę kasową wystawioną na nazwisko posiadacza, prezes komisji remontowej wręcza za potwierdzeniem odbioru powiatowemu Komisarzowi Rządowemu (Prezydentowi miasta), zaznaczając na niej powód niewręczenia jej posiadaczowi konia.

Posiadacz konia dostaje w tym wypadku natychmiast odpowiednie, poświadczenie od Powiatowego Komisarza Rządowego (Prezydenta miasta).

W razie stwierdzenia, że koń w chwili odebrania przez Administrację Wojskową chory był na nosaciznę, właściciel odnośnego konia winien jest asygnatę kasową, względnie pobrane pieniądze, zwrócić.

O stwierdzeniu choroby Administracja Wojskowa obowiązana jest zawiadomić przewodniczącego komisji poboru koni najdalej w ciągu dni ośmiu, licząc od dnia następnego po dniu odebrania konia. Chory koń, równocześnie z tem zawiadomieniem, przekazany zostaje do dyspozycji powiatowego lekarza weterynarii celem dalszego zarządzenia.

Art. 10

POSTANOWIENIA KARNE.

Uchylenie się od obowiązków, w art. IV i VIII niniejszego rozporządzenia określonych, karane będzie w myśl art. 15 ustawy z dnia 11 kwietnia 1919, r. o rzeczowych świadczeniach wojennych aresztem do jednego roku lub grzywną do 100.000 marek polskich (150.000 koron).

Nadto we wszystkich wypadkach zamiaru usunięcia koni od pobrania ulegną one konfiskacie.

Winny niedostarczenia konia na właściwy plac poboru (art. IV ust. 5) ponosi nadto kosz-

ta podróży wójta (męża zaufania) do dalszego miejsca poboru.

Komisjom remontowym służy prowo pierwokupu koni skonfiskowanych, a to za cenę najniższej kategorii danego typu konia.

**Za Ministra Spraw Wojskowych:
i Wyceminister:**

(-) *Majewski, gen. ppor.*

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(-) *Józef Bek.*

Warszawa, dnia 26 lipca 1919 r.

399.

OBWIESZCZENIE

**Ministrstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w sprawie dokonywania robót meljoracyjnych
na gruntach prywatnych przez Państwowy
Urząd Meljoracyj Rolnych.**

Przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych utworzony został Państwowy Urząd Meljoracyj Rolnych, którego zadaniem będzie udzielenie pomocy rolnikom przy wykonywaniu wszelkich robót meljoracyjnych jako to: przy osuszaniu gruntów, nawadnianiu, dostarczaniu datnej do użytku wody, zakładaniu stawów dohodowli ryb, wzmocnianiu usuwisk i t. p., z wyłączeniem jednak robót większych jak regulowanie rzek, kopanie spławnych kanałów, sypanie grobli przy rzekach i t. d.

Zadanie swoje Państwowy Urząd Meljoracyj Rolnych spełniać będzie bądź drogą kontroli nad starannością i celowością robót meljoracyjnych dokonywanych przez biura prywatne, bądź też przeprowadzając meljoracje samodzielnie.

W tym celu zostaną delegowani przez Państwowy Urząd Meljoracyj Rolnych inżynierowie dla zbadania terenu, opracowania projektu robót meljoracyjnych i ich kosztorysu oraz technicy dla wykonania potrzebnych czynności.

Jako urzędnicy państwowi pobierający pensję ze skarbu państwa wspomniani inżynierowie i technicy będą jedynie mieć prawo do zwrotu kosztów podróży (koleją 2 klasy, staskiem 1 klasy) oraz do djet dziennych w stosunku 1 m. 25 f. do 1 m. 75 f. od morga, które to koszta, obciążać będą rolników, właś-

cicieli gruntów, gdzie podjęte zostaną czynności meljoracyjne. Rzeczono opłaty, po otrzymaniu rachunku, właściciele gruntów winni składać nie na ręce urzędników, lecz w kasie powiatowej na rachunek Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, któremu należy bezwzględnie przesłać kwit z uiszczonej opłaty.

Rolnicy, zainteresowani w podjęciu na ich ziemiach robót meljoracyjnych przez Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, winni składać podania według załączonego wzoru do Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych (Senatorska № 15).

Do Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych
w Warszawie, ul. Senatorska 15.

Właściciele gruntów
powiatu

P O D A N I E.

My, niżej podpisani właściciele gruntów.....
..... prosimy Państwowy Urząd Meljoracyj Rolnych o zbadanie naszych gruntów (ornych, łąk pastwisk) na przestrzeni morgów.....
..... które są mokre, zabagnione, wymagają drenowania, nawodnienia, nadają się na założenie stawów rybnych i jeżeli poprawienie ich jest możliwe, sporządzenie odpowiedniego projektu meljoracji.—

Obowiązujemy się jednocześnie dostarczyć zjeżdżającym na miejsce robót inżynierom i pracownikom Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych bezpłatnie:

- 1) podwód od kolei i do kolei oraz podczas robót, (o ile miejsce roboty jest odległe więcej niż półtora kilometra od miejsca zamieszkania),
- 2) mieszkania z opałem i światłem,
- 3) materiałów na paliki i inne znaki oraz na przechowanie i przewożenie próbek gruntu,
- 4) robotników przy zdjęciach w ilości 3—5 na jednego technika oraz za opłatą środków spożywczych po cenach normalnych.

Obowiązujemy się również do opłacenia niezwłocznie po przedstawieniu przez P. U. M. R. rachunku kosztów przejazdu na miejsce roboty i z powrotem inżynierów i techników bądź to koleją bądź statkiem oraz djet ich za czas robót na miejscu i przejazdów.

O ile nie przystąpimy w ciągu lat trzech od zrobienia projektu do robót wykonawczych, kosztu zdjęcia i projektu pokryjemy według rachunku, jaki nam przedstawi Państwowy Urząd Meljoracyj Rolnych.

.....dnia.....1919 roku.

UWAGA: w podaniu powyższem należy w pozostawionych miejscach wpisać nazwy miejscowości, powiatu i właścicieli, a wyrazy podkreślone niepotrzebne wykreślić, pozostawiając to tylko co odpowiadać będzie warunkom miejscowym.

— 9 —

DO WÓJTA GMINY.....

POWIATU

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, organizując pomoc techniczną i pieniężną ze strony Państwa przy wykonywaniu meljoracyj rolnych, prosi o wskazanie:

- 1) gdzie i jakie meljoracje są w gminie wykonane,
- 2) gdzie i jakie grunta wymagają osuszenia,

Gdyby wskazanie rodzaju i przestrzeni zmeljorowanej lub wymagającej osuszenia nastręczało trudności — należy podać nazwisko właściciela gruntów i dokładny adres (w rubryce uwagi).

(Odcinek do zwrotu)

Do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych
Wydział Meljoracyj Rolnych, Sekcji I.

W gminie.....powiatu.....
wykonane są następujące meljoracje rolne (drenowanie, osuszenie rowami nawadnianie łąk, stawy rybne).

Nr	Nazwa wsi, osady lub majątku.	Rodzaj melj.	Przeźrzeni w morgach.	UWAGI
1.				
2.				
3.				

Właściciele gruntów, którzy chcą skorzystać z pomocy rządowej przy wykonywaniu meljoracji winni (niezależnie od niniejszego kwestjonariusza) złożyć podanie do Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, według załączonego wzoru.

(Odcinek do zwrotu)

Spis wsi, osad i majątków, w których zachodzi
potrzeba osuszenia (gruntów)

Nr	Pól (Nazwa wsi, osady, majątku)	Przeźrzeni w mor.	Łąk Nazwa wsi osady maj	Przeźrzeń w morgach
1.				
2.				
3.				

Dnia.....19.....roku

Wójt gminy.....

Nr. 296 Od Kanc.

400.

ROZPORZĄDZENIE.

Stosownie do okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 października r. b. № 9382/1 AO—wszystkie mapy, pozostałe po okupantach, a znajdujące się u osób prywatnych, winny być w jaknajprędszym czasie złożone do Kancelarii Starostwa, w przeciwnym razie osoby które nie zastosują się do niniejszego rozporządzenia, będą karane.

w. z.

Starosty

pow. Ostrołęckiego

W. Piotrowski

401.

OGŁOSZENIE.

Niniejszym podaję do wiadomości, że z dniem 1 Listopada r. b. godziny biurowe wyznaczam od 9 rana do 3 p. p. bez przerwy,— w sobotę do 1 p. p. Godziny przyjęć dla stron prywatnych od 10 do 1 z wyjątkiem soboty.

Ostrołęka, d. 28 Listopada 1919 r.

w. z.

Starosty*W. Piotrowski*

402.

ROZPORZĄDZENIE**o Handlu Wyrobami Tytuniowymi.**

1. Tytuń krajany, cygara, cygaretki i papierosy przeznaczone do rozprzedaży znajdować się mogą jedynie: 1) w składach związków, które otrzymały papierosy do repartycji, 2) u hurtowników, którzy bezpośrednio towar z zagranicy sprowadzili, 3) w sklepach detalicznych i 4) u sprzedawców ulicznych uprawnionych do handlu wyrobami tytuniowymi.
2. Kupcy, sprowadzający wyroby tytuniowe bezpośrednio z zagranicy oraz Związki detalistów, otrzymujące papierosy do repartycji, winny składać każdorazowo w Urzędzie Walki z Lichwą i Spekulacją (Wydział Przemysłowo-Handlowy) wzgl. we właściwym Oddziale prowincjonalnym Urzędu, na dwa dni przed rozpoczęciem rozdziału szczegółowy wykaz odbiorców, zawierający imię i nazwisko (Firmę) ich adres, ilość, gatunek i cenę detaliczną odnośnych wyrobów tytuniowych, a to niezależnie od obowiązku równoczesnego przedstawienia takiego samego szczegółowego wykazu kontrolującym organom skarbowym. Importerzy cygar i cygaretek winni ponadto przed rozpoczęciem sprzedaży przedłożyć Urzędowi oryginalne faktury i inne papiery handlowe, odnoszące się do własnych kosztów, oraz kalkulację ceny detalicznej.
3. Sklepy detaliczne, posiadające zapas papierosów, są obowiązane aż do czasu wyczerpania każdorazowego zapasu sprzedawać papierosy publiczności w godzinach, oznaczonych przez władze skarbowe, 1 instancji, t. j. przez Inspektoraty Skarbowe, a w Warszawie i Łodzi przez Zarządy skarbowe, w ilości nie większej niż 20 sztuk dziennie każdej zgłaszającej się osobie. Wrazie potrzeby powyższe władze skarbowe każdorazowo zarządzają, ile papierosów z otrzymanej ilości ma być codziennie sprzedane.
4. Sklepy detaliczne, otrzymujące tytuń, cygara, cygaretki albo papierosy do sprzedaży winny umieścić w oknie wystawowym: a) kartę, wypełnioną według załączonego wzoru, b) wzory każdego gatunku wyrobów, tytuniowych, znajdujących się w sklepie z podaniem ceny.

Każdy wzór winien znajdować się w oknie tak długo, dopóki w sklepie znajduje się zapas odnośnego wyrobu tytoniowego. Na każdym pudełku cygar i cygaretek winna być oznaczona cena jednej sztuki.

5. Sklepy detaliczne muszą sprzedawać papierosy i tytoń krajany w cenie, oznaczonej na banderoli lub w rozporządzeniu Monopoli Tytoniowego.—Oдноśnie do ceny cygar i cygaretek obowiązują przepisy, regulujące obrót towarami w wolnym handlu przy uwzględnianiu przepisów skarbowych.
6. Koncesjonowany sprzedawca uliczny jest obowiązany: A) umieścić na skrzynce ze strony, zwróconej ku publiczności swoje imię, nazwisko i adres, jak również nazwę i adres związku, do którego należy, oraz B) odpowiednio dużą kartę wypełnioną według wzoru A. Karta musi być opatrzona pieczęcią związku.
7. Niniejszy regulamin winien być umieszczony w każdym otwartym handlu tytoniem lub wyrobami tytoniowymi na widocznym i dostępnym dla publiczności miejscu.
8. Niezastosowanie się do tego Rozporządzenia karaniem będzie na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z II. I. 1919 r. aresztem do 3-ch miesięcy lub grzywną do 50.000 marek.
9. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Szef Urzędu Walki z lichwą i Spekulacją

Ptaszyński m. p.

Wzór A) dla skrzynkarzy.

Otrzymano z Monopoli Tytoniowego:
Do sprzedaży za pośrednictwem Związku.....
Dnia papierosów.....
Gatunek..... cena
.....
.....
.....
Wyprzedano zapas dnia..... o godzinie.....
Nowy zapas nadejdzie dnia

Wzór B) dla sklepów.

Otrzymano z Monopoli Tytoniowego do sprzedaży:
Dnia.....Papierosów.....
Gatunek.....Cena.....
.....
.....
.....
Sprzedaż odbywa się od..... do..... rano i od.....
do..... po południu w ilości.....
sztuk na osobę.
Rozpoczęto sprzedaż dnia..... o godzinie.....
Wyprzedano zapas dnia..... o godzinie.....
Nowy zapas nadejdzie

403.

REGISTRACJA CHOROÓB ZAKAZNYCH

w pow. Ostrołęckim od dnia $\frac{26. 10}{2. 11.}$; od dnia $\frac{1. 11.}{8. 11.}$ 1919 r.

Miejscowość	płonica	odra	czerwon- ka	dur brzuszy	odra	dur plamisty
Ostrołęka m.	2					
Ostrołęka stac.		5				
Goworowo			2			
Suchcice				1		
Lipianka				1		
Ponikiew				1		
Milewo			2			
Ostrołęka					3	
Radgorszcz						1

Odkażono mieszkań 13.

Odwoszono osób 153.

Lekarz powiatowy

Dr. F. Kołakowski.

404.

Listy gończe.

Sąd Okręgowy w Łomży na zasadzie art. 846 i 847 u. p. k. poszukuje zbiegłego mieszkańca wsi Jankowo-Młodzianowo, gminy Miastkowo powiatu Łomżyńskiego Adama syna Marjańny, Kiernozka lat 25, osk. z art. 589 cz. I i 51 K. K.

Rysopis oskarżonego jest następujący: wzrost średni, blondyn, oczy niebieskie, czarny zarost.

Każdy komu jest wiadome miejsce pobytu oskarżonego, winien niezwłocznie wskazać je Sądowi Okręgowemu w Łomży.

Łomża, dnia 8 lipca 1919 r.

Sąd Okręgowy w Łomży na zasadzie art. 846 i 847 u. p. k. poszukuje zbiegłą **Aniele Mierzejewską** lat 25, osk. z art. 581 cz. 3 K. K.

Rysopis oskarżonej jest następujący: wzrost średni, ciemna blondynka, oczy kare, z zawodu szwaczka, urodzona w Ostrołęce, mieszkała dłuższy czas w Warszawie.

Każdy komu jest wiadome miejsce pobytu oskarżonej winien niezwłocznie wskazać je Sędziemu Śledczemu na powiat Ostrołęcki,

Łomża, dnia 16 lipca 1919 r.

Sąd Okręgowy w Łomży na zasadzie art. 846 i 847 u. p. k. poszukuje zbiegłych mieszkańców m. Łomży **Marjana Wiskiego i Wicentego Drożyńskiego** oskarżonych o kradzież.

Rysopis oskarżonych jest następujący:

- 1) **Marjan Wiski** lat 24, wzrostu wyżej średniego, włosy blond, oczy niebieskie, czoło wysokie bez zarostu.
- 2) **Wicenty Drożyński** wzrostu średniego, włosy ciemno-blond, bez zarostu, ubrany w jesionkę czarną, kamasze i kapelusz czarny.

Każdy komu jest wiadome miejsce pobytu oskarżonych winien niezwłocznie wskazać je Sądowi Okręgowemu w Łomży.

Łomża, dnia 10 lipca 1919 r.

Sąd Okręgowy w Łomży na zasadzie art. 846 i 847 u. p. k. poszukuje zbiegłego mieszkańca m. Łomży **Wincentego Rydzewskiego** osk. z art. 174 cz. I K. K.

Rysopis oskarżonego jest następujący: lat 21, wzrost średni, włosy blond, oczy bure twarz okrągła duża, nos krótki gruby i wąsy małe.

Każdy komu jest wiadome miejsce pobytu oskarżonego winien niezwłocznie wskazać je Sędziemu Śledczemu na powiat Kolneński.

Łomża, dnia 8 lipca 1919 r.

Sąd Okręgowy w Łomży na zasadzie art. 846 i 847 u. p. k. poszukuje zbiegłego mieszkańca m. Łomży (ul. Rybaki № 9) **Wacława Tomkiewicza** (syna Ignacego) lat 15, oskarżonego o kradzież.

Rysopis oskarżonego nie jest wiadomy.

Każdy komu jest wiadome miejsce pobytu oskarżonego winien niezwłocznie wskazać je Sądowi Okręgowemu w Łomży,

Łomża, dnia 11 lipca 1919 r.

Sąd Okręgowy w Łomży na zasadzie art. 846 i 847 u. p. k. poszukuje zbiegłego mieszkańca Ianki—Stare, gminy Szczawin, powiatu Ostrołęckiego **Józefa Kowalskiego** lat 21 osk. z art. 455 p. II K. K.

Rysopis oskarżonego jest następujący: wysoki, smugły, twarz okrągła, włosy ciemno-blond, piegowaty, z zawodu tracz.

Każdy komu jest wiadome miejsce pobytu oskarżonego winien niezwłocznie wskazać je Sędziemu Śledczemu na powiat Ostrołęcki.

Łomża dnia 12 lipca 1919 r.

Sąd Okręgowy w Łomży na zasadzie art. 846 i 847 u. p. k. poszukuje zbiegłych: mieszkańców m. Ostrołęki **Zyndela Chanowicza** lat 21, i **Stanisława Ziemaka**, lat 24, osk. z art. 581 cz. 2 i 3 k. k.

Rysopis oskarżonych jest następujący: **Zyndel Chanochowicza** Stolarz. średniego wzrostu, blondyn, oczy niebieskie. **Stanisława Ziemaka**: wzrost średni, brunet, oczy czarne, patrzy „z podełba“.

Każdy komu jest wiadome miejsce pobytu oskarżonych winien niezwłocznie wskazać je Sędziemu Śledczemu na powiat Ostrołęcki.

Łomża, dnia 9 Maja 1919 r.

Przewodniczący Wydziału Karnego

Sędzia **Z. Skarzyński**.

w. z. Sekretarza **J. Brynczak**.

405.

OGŁOSZENIA

o zgubionych paszportach i patentach.

Gerwer Icek z Zamościa zgubił patent na wywożenia drobiu i nabiału, wydany przez Inspektorat Skarbowy w Ostrołęce 8 Stycznia 1919 roku № 290, lub 292.

Wigdor Berkowicz z Ostrołęki zgubił patent wydany przez Inspektorat w Ostrołęce za № 876 upoważniający do handlu domokrężnego.

W m. Wrześniu r. b. zgubił Menachem Kurczak z Wojciechowiec 2 patenta wystawione na 1919 r. przez tutejszy Inspektorat Skarbowy na jego imię.

Mozes Przewozman zgubił patent Inspektoratu Skarbowego w Ostrołęce na rok 1919 upoważniający do prowadzenia piekarni we wsi Kaczyny—Stacja.

Znalezcę uprasza się złożyć patenty i w oddziale III tutejszego Urzędu Powiatowego, przed nadużyciem przestrzega się.

P.4729